

Lublin, dnia 6 października 2022 r.

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY
Al. J. Ch. Szucha 12A, 00-918 Warszawa

Skarżący: R K

zastępowany przez: r. pr. **Tomasza Sienkiewicza**, adres do doręczeń: Tomasz Sienkiewicz,
KANCELARIA RADCY PRAWNEGO, ul. Kawaleryjska 2, 20-552 Lublin

Sprecyzowanie żądania Skarżącego

Na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa (załączonego do skargi konstytucyjnej), w ślad za skargą konstytucyjną z dnia 4.10.2022 r. wysłaną do Trybunału Konstytucyjnego, w związku ze stwierdzeniem na pierwszej stronie tej skargi usterek technicznych mogących wywoływać wątpliwości co do zakresu żądania Skarżącego precyzuję zakres zaskarżenia w następujący sposób:

Skarga konstytucyjna

Na podstawie art. 79 oraz art. 191 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 188 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w zw. z art. 56 ust. 1 oraz art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przez Trybunałem Konstytucyjnym (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 2393), na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa (załączonego do skargi konstytucyjnej) **wnoszę o:**

- 1. stwierdzenie niezgodności:** art. 96 § 3 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r., poz. 2008) w związku z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r. poz. 988) - **w zakresie w jakim zobowiązują właściciela pojazdu lub jego posiadacza do wskazania siebie jako osoby, która prowadziła pojazd - z art. 42 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;**
- 2. stwierdzenie niezgodności:** art. 132 § 2 ustawy z dnia z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r., poz. 1375) w związku z art. 38 §1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r., poz. 1124) oraz art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r. poz. 988) - **w zakresie w jakim umożliwia doręczenie wezwania do wskazania komu powierzono pojazd osobie innej niż adresat - właściciel pojazdu lub jego posiadacz podczas „chwilowej nieobecności” adresata - z art. 42 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;**
- 3. zasądzenia na rzecz Skarżącego, na podstawie art. 54 ust. 2 i 3 ustawy o organizacji i trybie postępowania przez Trybunałem Konstytucyjnym kosztów postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, w tym reprezentowania Skarżącego według norm przepisanych.**

Skargę konstytucyjną wywodzę na tej podstawie, że Sąd Okręgowy w L w wyroku z dnia maja 2022 r., sygn akt doręczonym w dniu 06.07.2022 r. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P z dnia października 2021 r., sygn. akt , gdyż sądy zastosowały normę wywodzoną z zakwestionowanych przepisów (w ww. wyrokach w zakresie pkt 1 i 2), a wynikającą z utrwalonej wykładni sądowej niezgodnie z wzorcem kontroli, to jest art. 42 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, poprzez **przymuszanie do dokonywania obwiniania samego siebie** przez właściciela lub posiadacza pojazdu o wykroczenie.

W związku z tym, że wyczerpano drogę prawną w postępowaniu o wykroczenie wniesienie skargi konstytucyjnej jest zasadne. Wyżej wskazany wyrok Sądu Okręgowego doręczono Skarżącemu wraz z uzasadnieniem w dniu 06.07.2022 r. i w związku z tym termin do wniesienia skargi konstytucyjnej należy uznać za zachowany. Od ww. wyroku Sądu Okręgowego w L nie został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia.

RADCA/PRAWNY

✓ **Tomasz Sienkiewicz**
Lb - 1510